

overhovedet kan, på at sikre, at børn fortsat kan arbejde så meget som muligt inden for den begrænsning, der, som det rigtig er blevet sagt, lægges af direktivet.

Især er vi interesseret i at undersøge, hvor meget børn egentlig må arbejde i familien, og det vil jeg da gerne spørge arbejdsministeren om allerede i dag. Hvad må børn fremover i familien? Må man deltage i opvasken, må man køre på traktor, hvis man er 11 år? Hvor mange begrænsninger lægges der her på arbejde i familien?

Afslutningsvis kan jeg love, at Venstre vil bidrage til en meget kritisk gennemgang i udvalget.

(Kort bemærkning).

Jens Risgaard Knudsen (S):

Det er fru Antonsen, der inspirerer mig til at bede om ordet for en kort bemærkning. Der var nemlig i fru Antonsens indlæg dele, som jeg ikke rigtig forstod. Rækker min hukommelse til, og det tror jeg den gør, så er der jo i høj grad ikke tale om nogen ny sag, men en sag, som man også har drøftet under den sidste VK-regering, og på daværende tidspunkt var det i hvert fald mit indtryk, at der i denne såkaldte borgerlige regering var bred forståelse for de tanker, der nu ligger til grund for det nuværende lovforslag.

Derfor forstår jeg ikke fru Antonsen. Der var i Markedsudvalget et flertal. Jeg er ikke bemyndiget til at sige noget om, hvad dette flertal bestod af, men jeg må sige, at arbejdsministeren i Rådet har handlet i en nøje overensstemmelse med dette udvalgs flertals holdning, og jeg er også tilbøjelig til at tro, at med den respekt, som fru Antonsen og andre Venstremedlemmer af det høje Ting har for EU-samarbejdet, så skal det såmænd nok ende med, at fru Antonsen, og det gælder nok også hr. Kofoed, stemmer for lovforslaget ved forslagets endelige behandling. De tør nemlig ikke andet i respekt for EU-samarbejdet.

(Kort bemærkning).

Charlotte Antonsen (V):

Det er korrekt, at vi i Markedsudvalget bl.a. med hr. Risgaard Knudsen har drøftet denne sag i mange, mange år og også så langt tilbage, at der sad en anden regering end den nuværende. Det er også rigtigt, at den pågældende regering med arbejdsminister Knud Erik Kirkegaard på daværende tidspunkt selvfølgelig gik ind i en

diskussion af dette direktiv. Det gjorde han bl.a. med henblik på at gøre direktivet mindst muligt skadeligt, altså gøre det så lidt skadeligt som overhovedet muligt – et arbejde, som jeg også nævnte i min ordførertale, som den nuværende arbejdsminister har videreført.

Når så direktivet er blevet behandlet over en årrække og man til sidst må konstatere, at det direktiv, der ligger foran én, dels unødigt generer danske børn i deres job som avisbude, dels har en stribe detaljer, som EU burde holde sig langt fra, så mener jeg, at man bør sige: Nu har vi forsøgt at gøre, hvad vi kunne for at få direktivet gjort mere fornuftigt set fra et dansk synspunkt. Det lykkedes ikke, så vi bliver nødt til at stemme imod.

(Kort bemærkning).

Jens Risgaard Knudsen (S):

Nu har den tidligere arbejdsminister, den konservative hr. Kirkegaard, vist aldrig haft under overvejelse at tilslutte sig Venstre. Med mit kendskab til hr. Kirkegaard så er det i hvert fald mit bestemte indtryk, at hr. Kirkegaard fortsat agter at være konservativ.

Jeg forstod imidlertid fru Antonsen på den måde, at fru Antonsen var skeptisk over for hr. Kirkegaards holdninger som arbejdsminister, og derfor må jeg spørge fru Antonsen: Var fru Antonsen og Venstre ikke enige i de holdninger, som hr. Kirkegaard forfægtede på vegne af den regering, som hr. Kirkegaard var medlem af?

(Kort bemærkning).

Bendt Bendtsen (KF):

Når hr. Risgaard Knudsen i dag står og taler om, at det var en konservativ arbejdsminister, der arbejdede med det her forslag, så er det korrekt, men jeg må sige, at det forslag, der ligger i dag, er meget mere detaljeret, og det er ringere end det fra dengang, hr. Kirkegaard var arbejdsminister.

(Kort bemærkning).

Charlotte Antonsen (V):

Hr. Risgaard Knudsen spørger, om jeg var enig med De Konservative. Ja, dengang var jeg enig med De Konservative, jeg var enig med hr. Kirkegaard. Som det lige er blevet nævnt, var det, hr. Kirkegaard arbejdede på og arbejdede med, bedre, og bortset fra det så nåede man jo aldrig så langt, at man havde det endelige direktiv, som man så skulle stemme enten for eller imod.